

Ochrona dziedzictwa - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Ochrona dziedzictwa
Kod przedmiotu	02.1-WI-ArchP-ODZ-S21
Wydział	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
Kierunek	Architektura
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. inżyniera architekta
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2021/2022

Informacje o przedmiocie	
Semestr	6
Liczba punktów ECTS do zdobycia	1
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. inż. Wojciech Eckert, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Laboratorium	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem merytorycznym zajęć jest zapoznanie studentów z ewolucją ochrony zabytków na przestrzeni dziejów, postrzegania jej potrzeby w kolejnych wiekach oraz współcześnie.

Pogłębienie umiejętności obserwacji, analizy, interpretacji i przewidywania konsekwencji działań podejmowanych w przestrzeni dziedzictwa architektoniczno-urbanistycznego, uznanego za dobro wspólne, które służy zarówno naszemu jak i przyszłym pokoleniom. W zakresie dydaktycznym uczestnicy zajęć powinni zdobyć umiejętność definiowania różnych rodzajów prac konserwatorskich i ich metodologii. Zajęcia mają także służyć kształtowaniu umiejętności posługiwania się terminologią fachową, zdolności do wyciągania wniosków i formułowania własnych opinii oraz wykorzystania zdobytej wiedzy w praktyce zawodowej.

W zakresie kompetencji personalnych i społecznych zajęcia mają na celu uświadomienie studentowi społecznej roli architekta w kontekście ochrony dziedzictwa, a także potrzeby ustawicznego pogłębiania wiedzy na ten temat, w tym na podstawie bezpośredniego kontaktu z architekturą zabytkową i formami jej ochrony.

Wymagania wstępne

brak wymagań

Zakres tematyczny

Pojęcie zabytku i wartości zabytkowej: wartość historyczna, artystyczna, emocjonalna. Tendencje w zakresie ochrony zabytków na przestrzeni dziejów: pojęcie puryzmu i nieinterwencjonizmu. Współczesne zasady konserwacji zabytków. Praktyka konserwatorska: rodzaje prac (zabezpieczenie, konserwacja, restauracja, rekompozycja, przemieszczenie, reintegracja, integracja, odbudowa, restytucja, rekonstrukcja). Technologia i zasady prac konserwatorskich w odniesieniu do gruntu i fundamentów, murów i filarów, stropów i sklepień, konstrukcji drewnianych, żelaznych, żelbetowych. Metodologia prac konserwatorskich: dokumentacja naukowa (inventaryzacja pomiarowo-rysunkowa, studia historyczne, badania architektoniczne). Rola Narodowego Instytutu Dziedzictwa i państwowych służb ochrony zabytków; formy ochrony (rejestr zabytków, gminna ewidencja zabytków, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, wpis obszarowy). Karta ewidencyjna zabytku nieruchomego. Działania społeczne w zakresie ochrony zabytków; społeczny opiekun zabytków, działalność organizacji społecznych (Towarzystwo Opieki nad Zabytkami). Społeczne i polityczne uwarunkowania ochrony zabytków.

Omówienie podstawowych pojęć: dotyczących architektury zabytkowej w strukturze zurbanizowanej, w tym architektury przemysłowej, zabytków techniki, opieki nad zabytkami, konserwacji, renowacji, rewitalizacji. Wpływ i znaczenie zabytkowej architektury przemysłowej w kształtowaniu środowiska kulturowego. Wpływ architektury zabytkowej na kształtowanie się nowoczesnych form architektonicznych (adaptacje do nowej funkcji). Typy zagrożeń i czynników niszczących strukturę budowli zabytkowych (fizyko-chemicznych, organicznych, atmosferycznych itp.)

Metody kształcenia

Metoda podająca (wykład z wykorzystaniem technik multimedialnych).

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symboleefektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
ABSOLWENT ZNA I ROZUMIE: historię architektury i urbanistyki, architekturę współczesną, ochronę dziedzictwa, w zakresie niezbędnym w twórczości architektonicznej, urbanistycznej i planistycznej; ABSOLWENT ZNA I ROZUMIE: rolę i znaczenie środowiska przyrodniczego w projektowaniu architektonicznym, urbanistycznym i planowaniu przestrzennym oraz potrzebę kształtowania ładu przestrzennego, zrównoważonego rozwoju, oraz tematykę zagrożenia środowiska i krajobrazu kulturowego; ABSOLWENT ZNA I ROZUMIE: sposoby komunikowania idei projektów architektonicznych, urbanistycznych i planistycznych oraz ich opracowywania;	• B.W2 • B.W3 • B.W7	• bieżąca kontrola na zajęciach • kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Laboratorium
ABSOLWENT POTRAFI: integrować wiedzę z zakresu różnych obszarów nauki m.in. historii, historii architektury, historii sztuki i ochrony dóbr kultury podczas rozwiązywania zadań inżynierskich; ABSOLWENT POTRAFI: dostrzegać znaczenie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności projektowej architekta, w tym jej wpływu na środowisko kulturowe i przyrodnicze; ABSOLWENT POTRAFI: posługiwać się właściwie dobranymi symulacjami komputerowymi, analizami i technologiami informacyjnymi, wspomagającymi projektowanie architektoniczne i urbanistyczne;	• B.U1 • B.U2 • B.U6	• bieżąca kontrola na zajęciach • kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Laboratorium
ABSOLWENT JEST GOTÓW DO: formułowania opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich uwarunkowań oraz innych aspektów działalności architekta, a także przekazywania informacji i opinii; ABSOLWENT JEST GOTÓW DO: rzetelnej samooceny, formułowania konstruktywnej krytyki dotyczącej działań architektonicznych i urbanistycznych	• B.S1 • B.S2	• bieżąca kontrola na zajęciach • kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Laboratorium

Warunki zaliczenia

Student zdobywa zaliczenie na podstawie obecności na seminariach oraz zdanego kolokwium.

Student oceniany jest za całokształt pracy, obecność na zajęciach, aktywność, zaangażowanie oraz systematyczność.

Literatura podstawowa

Frodl W., Pojęcia i kryteria wartościowania zabytków, 1966.

Kurzątkowski M., Mały słownik ochrony zabytków, Warszawa 1989.

Małachowicz E., Konserwacja i rewitalizacja architektury w zespołach i krajobrazie, Wrocław 1994.

Małachowicz E., Ochrona środowiska kulturowego, T. 1-2, Wrocław 1982.

Pawlicki M., Strategia konserwacji zabytków architektury w Polsce, Kraków 1993.

Pruszyński J., Dziedzictwo kultury Polski. Jego straty i ochrona prawna, t. 1-2, Zakamycze 2001.

Pruszyński J., Ochrona zabytków w Polsce. Geneza, organizacja, prawo, Warszawa 1989.

Rymaszewski B., Klucze ochrony zabytków w Polsce, Warszawa 1992.

Vademecum właściciela i użytkownika zabytków. Prawna i organizacyjna problematyka użytkowania zabytków nieruchomości, Warszawa 1997.

Zarys problematyki ochrony zabytków, Warszawa 1996

Literatura uzupełniająca

Czopek S., Wstęp do muzealnictwa i konserwatorstwa archeologicznego, Rzeszów 2000.

Dobosz P., Administracyjno-prawne instrumenty kształtowania ochrony zabytków, Kraków 1997.

Frycz J., Restauracja i konserwacja zabytków architektury w Polsce w latach 1795-1918, Warszawa 1918.

Majdecki L., Ochrona i konserwacja zabytkowych założeń ogrodowych, Warszawa 1993.

Ochrona i konserwacja zabytków w Polsce w latach 1944-1989. Uwarunkowania polityczne i społeczne, red. A. Tomaszewski, Warszawa 1996.

Pasierb J., Ochrona zabytków sztuki kościelnej, Warszawa 1995.

Rouba B., Pielęgnacja świątyni i innych zabytków, Toruń 2014.

Uwagi

-

Zmodyfikowane przez dr hab. inż. arch. Marta Skiba, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 26-04-2022 12:55)